

Salvátor

79

Duben 2025

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

Jedenkrát za život

Další číslo farního občasníku otvíráme na začátku Svatého týdne. Letošní velikonoční vigilie se stane pro naše dva katechumeny velkou nocí, při které se narodí z vody a Ducha Svatého, budou biřmováni a přistoupí ke stolu Páně.

Naši katechumeni se s námi v postní době setkávají častěji při nedělních bohoslužbách: první neděli postní byli přijati mezi čekatele křtu; třetí, čtvrtou a pátou neděli postní se účastní tzv. skrutinií: jedná se o modlitbu, kterou je jako farní společenství doprovázíme v poznávání Krista a vyprošujeme jim potřebnou sílu, aby ho věrně následovali.

Postní doba je i pro nás, co už jsme pokřtěni, vždy novou příležitostí, abychom se připravili na obnovu svého křtu. Přichází-

me k velikonočním svátkům jiní než před rokem, prožili jsme ve spojení s Pánem Ježíšem řadu chvil, které mohly mít podobu zkoušek radostí apod.

Letošní obnova křtu bude zvláště důležitá pro skupinku mladých biřmovanců, protože v neděli po Velikonocích přijmou v našem farním kostele od otce biskupa Jana svátost biřmování.

Svátost biřmování je dovršením svátosti křtu a obě tyto svátosti vtiskují duši nezrušitelné znamení a přijímají se jen jednou za ži-

vat. Ducha Svatého potřebujeme pro svůj život: při slyšení Božího slova proudí mnohotvárné působení Ducha na církev a na každého pokřtěného či biřmovaného. A tímto způsobem se také zjevuje Boží vůle v životě křesťanů.

Nezastupitelné místo má Duch Svatý i v naší modlitbě: je to přece Duch, který se modlí v nás, a my v síle Ducha smíme říkat: „Abba, Otče“. Pamatujme na to při Modlitbě Páně i při dalších našich modlitbách.

Kéž jsou Velikonoce pro nás příležitostí k vděčnosti za dary, které nám Pán Bůh dává, a kéž křest, biřmování a eucharistii nově doceníme ve svém životě. Doprovázejme modlitbou a postem naše křtěnce i biřmovance.

otec Jan

Budeme biřmováni...

Zuzana Třešňáková:

Za svou patronku jsem si

vybrala svatou Anežku Českou, která je symbolem víry, pokory a obětavosti.

Je patronkou pro každého, kdo hledá sílu v těžkých chvílích.

Budeme biřmováni... - pokračování ze str. 1

Dorota Benešová:

Za biřmovacího patrona jsem si vybrala proroka Jeremiáše. Náhodou se mi otevřelo jeho kniha, čtu první kapitolu, hle prorok a zdráhá se mluvit, je mu dáno, co má mlu-

vit, a zdráhá se. Pán je s ním, nemusí se bát, co by mu udělal člověk? (Ž 118, 6) I já se bojím mluvit, čtu, že je to v pořádku, i se mnou bude Pán, vždyť dříve, než mě vytvořil v životě mé matky, znal mě, dříve, než jsem se narodila, posvětil mě (Jr 1, 5), povolal mě jménem svým, patřímu mu. (Iz 43, 1)

Jan Fidler:

Příprava na biřmování mě naučila lépe porozumět Bibli. Nejvíce se mi líbila víkendovka na Hoješíně, kde jsme se společně s dalšími biřmovanci zúčastnili několika zajímavých přednášek. Společně strávený čas mi pomohl se rozvíjet a dobře se připravit na biřmování.

Kateřina Fidlerová:

Biřmování pro mě bylo cestou k hlubšímu vztahu s Bohem a k lepšímu pochopení víry. Během přípravy jsem si uvědomila, jak důležité je mít v životě duchovní oporu a jak velkou roli hraje společenství věřících.

Ondřej Novotný:

Příprava na biřmování mi ukázala spoustu nových zákoutí víry, otevřela mi novou cestu životem, kterou se chci vydat. Naše pravidelná setkání s otcem Janem a ostatními biřmovanci mi pomohla lépe porozumět Bohu a modlitbě. Díky této svátosti jsem si uvědomila, že víra je to, co v životě potřebuji.

lem mě, a utvrdila mě v názoru, že víru v životě potřebuju.

Antonín Pavliš:

Vybral jsem si blahoslaveného Karla I., který je pro mě, a měl by být i pro všechny, inspirací svou neústupnou snahou o mír a spravedlnost. Jeho odhodlání sloužit druhým a ochota nést osobní oběti jsou pro mě příkladem. Karel nám připomíná, že i ve vrcholné politice lze usilovat o hodnoty, jako je láska, odpouštění a respekt ke každému člověku.

Vojtěch Tetřev:

„A já ti říkám: Ty jsi Petr-Skála a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče od nebeského království: co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi.“ (MT 16,18-19)

Simon patřil mezi nejbližší učedníky Ježíše, proto mu také dává jméno Petr – Skála. Opravdu přemýšlím, že si vyberu právě toto jméno jako svoje biřmovací, abych mohl být zase o kousek blíž Bohu.

Jakub Vtípil:

Cestou k biřmování je mým hlavním cílem dojít zralosti ve víře. Učím se posilovat svoji víru a nejvíce čerpám z úryvků textů, které mi jsou blízké.

Anna Vtípilová:

Příprava na biřmování pro mě byla obdobím prohlubování víry a poznávání významu tohoto daru. Pravidelná setkání s otcem Janem a ostatními biřmovanci mi pomohla lépe porozumět Bohu a modlitbě. Díky této svátosti jsem si uvědomila, že víra je to, co v životě potřebuji.

Farní ples v sobotu 22. 2. 2025

Farní ples se nám stal již tradicí. Termín jeho konání mám výrazně zapsán v našem kalendáři hodně dlouho dopředu. Moje paní i já rádi nejen tančíme, ale těšíme se také na setkání s našimi přáteli a lidmi z farnosti.

Někdo by mohl namítnout: Co má ples společného s vírou v Boha? Před léty jsem procházel přípravou na první svátosti. Vzpomínám si, že pro zachování víry

nám kromě zřejmých věcí, jako je modlitba, účast na mši svaté a četba Písma, kněz doporučoval také zapojit se do života ve farnosti a navazovat přátelství s věřícími lidmi. Farní ples je skvělou příležitostí, jak poznat farníky také jinak než při bohoslužbách a nabídnout svoji pomoc.

Vyhovuje nám, že atmosféra plesu je spíše rodinnějšího rázu, nijak okázalá. Letos s námi vyrazila také dcera Dorotka. Byl to její první ples a my doufáme, že na něj bude ráda vzpomínat. Hudební skupina MIX z Poličky se osvědčila, krásně se nám na jejich hudbu tančilo. Bohatá tombola také nechybě-

la. Někdo byl svojí výhrou trochu zklaman, někdo potěšen a někdo s úžasem zaskočen. Vždyť pravděpodobnost vyhrát třikrát první cenu je vskutku malá.

Velký úspěch má vždy předtančení, které můj manžel Josef se skupinou Pařatas

pečlivě nacvičují už desátým rokem. Vidět osm mužů tančit je opravdu neobvyklé. Těšíme se na příští ročník.

J. a V. Plavcovi

Poděkování

Milí farníci, ráda bych všem poděkovala jménem organizátorů za spolupráci a pomoc při farním plese. Veliký dík patří také dárcům tomboly, která byla opravdu bohatá. Těšíme se na setkání na dalším plese 17. 1. 2026.

Monika Fidlerová

Farní dětský karneval

V sobotu 1. 3. jsme ve Spolkovém domě uspořádali karneval pro děti s názvem Ledové království. Děti přivítala královna Elsa a po krátké úvodní scéně následovaly zábavné aktivity: od skákání panáka, přes skládání puzzle, poznávání věcí po hmatu či ochutnávání ovoce a zeleniny, až po pantomimu. Dětem se podařilo posbírat dostatečné množství drahokamů, aby mohly nakoupit ztracenou mrkev sněhulákovi Olafovi. Úspěch společně s ostatními oslavily tancem, dobrým jídlem i pitím.

Téďa: „Byl jsem ninja, bylo to dobrý, nejlepší bylo pití, hlavně kofola.“

Máťa: „Byl jsem zkoumač a líbilo se mi sbírání drahokamů a pohádka.“

Pokorní

Jára: „Šel jsem za vojáka. Nejvíc mě bavilo, že jsem mohl hrát s kamarády na babu.“

Jsmo rádi, že nám bylo umožněno tuto akci uspořádat, užili jsme si ji od přípravy až po odchod posledního dítěte. Těšíme se, že za rok budeme moct karneval uspořádat znovu.

*Spolčo mladých
Pepa Bálek*

Bart: „Užil jsem si to. Šel jsem za mu-
mii a bylo to dobrý.“

Davídek: „Šel jsem za lupiče. Jo, bylo to super. Bavily mě soutěže a sbírání drahokamů. Také bylo fajn, že tam byli kamarádi, třeba Honza. A jídlo bylo moc dobré.“

víc se mi líbila písnička se slepicí.“

Novotní

Anička:

„Já jsem byla za kašpárka a Johanka byla taky za kašpárka. Karneval se mi líbil. Nejvíce mě bavilo ochutnávání, skákání panáka a napodobování zvířátek (chůze jako rak, skákání jako žabička).“

Verunka: „Já jsem šla za princeznu a karneval byl dobrý. Na stanovišti se mi líbilo pexeso a ochutnávky a pak tancování na písničky.“

Tomáš: „Karneval jsem si užil. Šel jsem za průvodčího. Celé to bylo dobré, nej-

Flídroy

Afrika očima A. a J. Drahokoupilových

První pátek po Popelčíně středě se večer po mši svatě zaplnil farní sál nadšenými posluchači povídání o čtyřicetidenní cestě po zemích jižní Afriky. Pro ty, kteří se tam nedostali, přikládáme mapu států a na nich vyznačenou trasu, kterou projížděli manželé Alena a Josef Drahokoupilovi. Díky spoustě nádherných dokumentárních fotografií jsme si mohli udělat alespoň letmou představu o lidech a národnostech, které tam žijí, o místech, která obývají, o přírodě – zvířatech i rostlinách, které je obklopují. Dozvěděli jsme se i o problémech, které trápi místní obyvatelstvo, a teď nás zasahují některé zprávy – třeba poslední o zdrcujícím suchu v oblasti Zambie – mnohem osobněji.

Děkujeme manželům Drahokoupilovým za ochotu vše zpracovat, připravit a potom s námi sdílet dojmy a zážitky z jejich náročné cesty.

Díky za opravdu krásný večer.

Chrudimská mládež na Vesmíru

O víkendu 7. - 9. 3. jsme s mládeží z naší farnosti navštívili DCŽM Vesmír. Je to místo, ve kterém spolupracuje skupina mladých lidí a vytváří tak zázemí pro setkávání zejména mladých křesťanů. Nachází se v Deštném v Orlických horách.

V pátek odpoledne jsme se setkali na chrudimském nádraží a odtamtud jsme vlakem dojeli do Hradce Králové, dále jsme pokračovali autobusem do Deštného v Orlických horách. Autobus nás bohužel nemohl dopravit až k budově Vesmíru, a tak jsme museli nahoru vystoupat sami spoléhající na své vlastní nohy. Byl to náročný úkol, s velkými batohy na zádech a za tmy, ale zdárně jsme doputovali na místo určení a zasedli se zbytkem osazenstva Vesmíru k večeři. Když jsme se následně zabydleli ve svých pokojích, užili jsme si ještě večerní program v místnosti, které se říká „krbovka“ díky velkému krbu, kte-

rý prostoru dominuje. Spát jsme šli po krátké modlitbě u sochy Panny Marie.

Druhý den, tedy v sobotu 8. 3., jsme se vydali na výlet na Velkou Deštnou. Usoudili jsme, že bude lepší, když se rozdělíme na dvě skupiny. První rychlejší skupina šla napřed a dosáhla plánovaného cíle, zatímco druhá sku-

pina se opalovala na slunci, stavěla sněhuláka a užívala si zimních radovánek. Někteří členové rychlejší skupiny se při cestě snažili hrát černé historky, ale pak to přehodnotili, protože cesta byla namrzlá a kluzká a to, že vedla do kopce, moc nepomáhalo. Nakonec se ale i toto dalo překonat a odměnou první skupině byl krásný výhled z vrcholku rozhledny. A sušenka pro každého.

Po skvělém obědě byla na programu vědomostní hra. V ní jsme hádali věci týkající se jak geografie Chrudimi, tak i Bible nebo hudby. Po večeři nám hostitelé nabídli, že se můžeme zúčastnit večera chval v kostele svatého Matouše s možností svátosti smíření. Moc jsme si to užili a naši návštěvu v Orlických horách jsme v neděli zakončili mší svatou v kostele svaté Máří Magdalény. Doufáme, že tento víkend nebyl poslední...

Dorotka Plavcová

Duchovní obnova pro ženy na Hoješíně

V pátek 14. března 2025 nadešel onen den D, na který se těšilo 21 účastnic z naší farnosti. Byla totiž zahájena víkendová duchovní obnova pro ženy na téma KŘEST. Vedl ji náš otec Jan a konala se v Domě sestry Elišky na Hoješíně. Duchovní obnova byla prostorem pro mši svatou, adoraci, svátost smíření, přednášky, zpěv, vzájemné sdílení společné a také soukromé. Prožili jsme křížovou cestu v zahradě, osobní pozhnání otce Jana každé z nás. Bohatostí vjemů a prožitků mi připadalo, jako kdybych tam byla týden. Mnohé jsme toužily po tom, aby to naše víkendové hoješínské společenství ještě pokračovalo.

Křest je jednou ze sedmi svátostí v římskokatolické církvi, křest je i pojátkem s jinými církvemi. Křtí se malé děti, kde je důležitý slib rodičů a kmotra, že budou dítě křesťanský vychovávat. Pro křest se může rozhodnout také člověk sám až v dospělosti. Svátost představuje očistění od hříchů a pečeť sjednocení věřícího s Kristem. V přednášce zaznělo ujištění, že křest je v životě NEJVÍCE, nic většího se už nemůže stát. Je to velký DAR.

Otec Jan nám přiblížil průběh celých křestních obřadů a všechno, co k nim náleží. Hovořili jsme i o jiných možnostech křtu, například v případě ohrožení života, kdy může tuto svátost udělit i laik. Bůh o nás velmi stojí, miluje nás, přeje si, abychom my, jako děti Boží, s ním měli podíl a žehná nám.

V sobotu jsme byly rozděleny do skupinek po čtyřech. Rozmístily jsme se do různých prostor. Každá skupinka obdržela texty z lekcionáře s úryvky

Starého zákona pro křest dospělých. Rozjímaly jsme o biblických předobrazech ze Starého zákona, protože křest jako takový má své místo až v Novém zákoně. Společné dílo ve skupince bylo velmi podnětné a vzájemně inspirující. Potom již v plné sestavě vždy zástupkyňe skupinky seznámila ostatní s myšlenkami a podněty, které jsme v textu našly a vnímaly. Zaznívalo například: Jak srovnávat život se snahou o zachování cesty s Bohem, jaká jsou rizika odvrácení se od Boha, jak máme zákon zapsán do našeho nitra a srdce, jakou je pro nás silou...

Zamýšlely jsme se také nad svými jmény, co znamenají. Vždy vynalézavá Petra Pudilová připravila pro každou z nás list s textem, co naše jméno znamená, jak se dá přeložit do češtiny, kdo byly jeho nositelky v historii a jsou i v současnosti. Také uvedla svěťce s konkrétním jménem, popisem života a obrázkem. Byly jsme mnohdy překvapené a také potěšené.

V kapli zazněla námi čtená svědectví studentů, co pro ně znamená v dosavadním životě křest nebo navrácení k životu ve křtu. S dojetím jsme se zaposlouchaly do osobního svědectví Anežky Fidlerové, která byla pokřtěna v ohrožení života porodní bábou hned, když přišla na svět. Dospělá Anežka tu pohotovou moudrou paní vyhledala a proběhlo tak krásné a jedinečné setkání.

Z celého víkendu jsem si odvezla velkou duchovní posilu do dalších dní, radost z toho, že mohu být Božím dítětem. Stalo se to právě díky daru křtu.

Ve svých poznámkách mám pro tyto dny napsané body jako: působení Ducha

Duchovní obnova pro ženy

pokračování ze str. 7

Svatého, pospolitost, svornost, humor, láska, agapé, filia, naslouchání, stejné směřování, také svěřování, úžasní lidé, poznávání, sblížení, příjemné stolování... zkrátka sounáležitost naší farní rodiny, která se v Hoješíně sešla.

Provázela nás také krásná a hluboká hudba našich muzikálně nadaných žen a také sestřiček. Dotýkala se našich srdcí. Našich chuťových buněk se dotýkaly přivezené chutné pokrmy připravené s láskou.

Velký dík patří otci Janovi a Petře za přípravu celého setkání, kreativitu, zdárný průběh celého víkendu a lásku, kterou nám dávají. Sestřičkám náleží dík za milé přijetí a možnost uvidět čtyři nově narozená jehňátka. Vytáhly nás do přírody, jarně naladily a ukázaly naději nových počátků. Jistě jsem zde nestihla vyjádřit všechno, jen přiblížit atmosféru duchovní obnovy.

Na závěr připravila Petra pro všechny dárek: křestní symboly – malou ozdobnou roušku a vodu v lahvičce s nápisem: ...kdo žízníte, pojd'te k vodě... Iz 55,1. Bylo to velké překvapení.

Duchovní obnova mi pomohla obnovit a rozšířit pohled na křest a související témata. Prožila jsem vděk a úctu.

Křtem jsme vystoupili z temnoty do SVĚTLA. Přeji všem, ať to SVĚTLO stále propustuje naše životy.

Blanka Kelková

Chtěla bych poděkovat všem za krásné hoješínské společenství s vedením Božího slova. Hudební modlitby doprovázely průběh obnovy. Díky za radost, úsměv, vnímavost, naslouchání či podržení dveří.

Mě se dotýkaly křížové cesty i samotný kříž. Zdržet se u něj v tichosti mělo smysl, s modlitbou nebo jen pod ním být. Vždyť křížem začíná život s Kristem, již při křtu i v probíhající postní době.

Na kříži – kde je všechno.

Láska, oběť, vděk, víra, žízeň, pokora, bolest, široká náruč, modlitba, poslušnost, vyčerpanost, důvěra, cesta, smír, naděje...

- Kříž je symbolem Ježíšovy oběti, která přinesla nám lidem spásu.
- Ježíš na kříži ukázal svou bezednou lásku a poslušnost vůči Otci.
- Duch Svätý - jako Láska mezi Otcem a Synem - nás vede k pochopení Ježíšovy smrti a posiluje naši víru v Boží přítomnost.
- Skrze kříž – Bůh Otec ukázal svou spravedlnost a milosrdenství, když obětoval svého jediného Syna.

Milí farníci, přeji nám všem prožít blízkost s Ježíšem opuštěným, ukřižovaným, vítězným. Ať společně vyzpíváme to radostné ALELUJA.

Ludmila Anna Svobodová

Manželé Lada a Aleš Kalinovi

Dnes přinášíme příběh manželů Kalinových. Ladina hluboká výpověď s dodatkem Aleše je skutečnou reflexí jejich soukromého a profesionálního života, jejich upřímným svědectvím o cestě víry.

Vaše cesta do chrudimského farního společenství začala společným křtem svatým. Jak na tu událost vzpomínáte?

Má cesta ke křtu byla klikatá. Když jsem byla na mateřské se staršími dětmi, chodila jsem s nimi občas na obřady do Církve bratrské a stála jsem o křest. Čas ale dozrál až za několik let, kdy jsem s dětmi zůstala sama a hledala jsem nový směr. Prošla jsem osobnostně rozvojovou skupinou, která probíhala v Pardubicích u salesiánů a přijala pozvání na setkávání věřících nebo hledajících – Doteky víry (které funguje dodnes). Tam jsem poznala jako lektorku Moniku Peterkovou (ta se stala později mou kmotrou) a nové přátele (včetně Aleše), se kterými jsme chtěli být Bohu blíž. Po třech letech jsme se začali u salesiánů připravovat na křest. S Alešem jsme plánovali společný život a duchovní život jsme sdíleli i s tehdy jedenáctiletou Klárkou a sedmiletým Vojtou. S dětmi jsem chodila na individuální přípravu k panu Pavlíkovi a v koutku jsem mohla poslouchat jeho úžasné vyprávění biblických příběhů. Byly to pro nás všechny vzácné chvíle, na které moc ráda vzpomínám.

Pak už přišel den D, když jsme byli v dubnu před 18 lety u salesiánů pokřtěni společně s dětmi a dalšími třemi přáteli. Křest jsme prožívali intenzivně jako přijetí do nové rodiny. Naším původním rodinám, kde nebyli žádní praktikující křesťané, jsme za pár měsíců umožnili přiblížení našeho nového světa v podobě zážitku naší svatby a později i křtu naší nejmladší dcery.

Jak jste zapadli do místní farní rodiny, co v ní nacházíte?

Byli jsme rozkročení mezi salesiánskou a chrudimskou farností a čím dál víc bylo vidět, že děti potřebují patřit sem do Chrudimi. Byla jsem moc vděčná za „nábožka“ a akce pro děti, které přibývaly, a děti se stávaly součástí zdejšího společenství. Společenství farní i vesmírné jim přineslo do života zákla-

Manželé Lada a Aleš Kalinovi - pokračování ze str. 9

dy, o které se mohou opírat ve svém dospělém životě.

I když žádné z našich dětí v současné době pravidelně do kostela nechodí, věříme, že si v srdci nesou víru a vzpomínky, které jim mohou pomoci hledat v životě správný směr.

Jak postupně hledají ve světě svou „parketu“ Vaše tři děti? Už dospěli – Vojta a Klárka – i teenager Kristýnka?

Klárka dostudovala zemědělské inženýrství – obor tropické zemědělství se zaměřením na sociální a ekonomický rozvoj a nyní se věnuje práci ve finanční společnosti Partners. Vojta zvolil svobodný život cestovatele a v současné době je na cestách ve Střední Americe. Jsme rádi, že Kristýnka je zatím doma a studuje na gymnáziu v Pardubicích.

Oba jste profesionálové ve svém oboru: co jste vystudovali, jakými místy jste prošli a kde jste teď zakotvili?

Profesí jsem učitelka pro druhý stupeň ZŠ, vždycky jsem chtěla pracovat s dětmi a být blízko přírodě. To se mi často dařilo, i když k pubertákům jsem se vrátila až nedávno.

Při mateřské jsem spoluzakládala a hojně využívala mateřské centrum Mama klub. Pracovně jsem nejdéle působila v Ekocentru Paleta, několik let jsem řídila Mateřskou školu Strojářů a pak si vyzkoušela práci s dětmi v dětském domově se školou. Nyní jsem zakotvila ve waldorfské škole v Pardubicích, jsem třídní učitelka osmáků. Jde o alternativní směr pedagogiky, který se snaží učit děti intenzivním prožitkem a spojovat učení s jejich vlastní zkušeností. Zvláštností je, že se zde učí v takzvaných epochách –

v dvouhodinových blocích – například dějepis nemají děti celý rok, ale například v září a v červnu dvě hodiny každý den. Jiné je zde i střídání myšlenkových aktivit s uměleckými činnostmi. To se mi zdá výborné vzhledem k dnešní přemíře informací. Mnohem víc se toho děti naučí, když se hýbou. Snažíme se o to hlavně na prvním, ale i na druhém stupni. Další výhodu vidím v duchovním rozměru školy. Jsme zde učitelé, kteří žijí svou spiritualitu, ať katolickou nebo jinou, a snažíme se dětem předávat i spirituální ukotvení v tomto složitém světě. Není to ale žádné náboženské vyučování – dáváme prostor k přemýšlení a diskusi a křesťanství zde není tabu.

Jak běží Váš život ve víře?

Vybavuje se mi, jak jsme zkoumali Desatero a diskutovali nad odebráním nebo přidáním některého z jeho bodů. Děti poukazovaly na to, že lhat a krást se vyplácí a běžně se to děje i u politiků, tak proč to je v Desateru.... Naopak jim chybělo téma chování se k přírodě.

Katolickou církev není jednoduché pubertákům přiblížit, proto jsem pozvala na výjezd do přírody kněze, se kterým jsme připravili dětem večerní bojovku, a pak jsme si povídali o historických i současných tématech.

Aktuálně jsme vyhodnocovali postní výzvu, ke které se přidala dobrovolně většina dětí. Děti si vybíraly, co omezí nebo naopak co začnou v postní době dělat. Některé vydržely bez mobilu a počítače, jiné začaly víc chodit pěšky nebo se bavit s někým, s kým se jim nechtělo...

Tady vidím asi svou každodenní žitou víru. Snažím se nepředkládat odpovědi,

hledat je společně s dospívajícími a ukazovat jim, co je všude okolo krásy a že nejsou na své otázky a nejistoty sami.

Přidávám se ke slovům mé ženy, já osobně asi nejvíce žiji víru v mé práci, v rámci organizace Centrum Don Bosco (zřizovatelem jsou Salesiáni Dona Boska). Pracujeme s mladými lidmi, kteří vyrůstají v dětských domovech, výchovných ústavech či v pěstounské péči. Denně tak zažíváme, jaké devastující důsledky má pro život mladých lidí absence základního bezpečného láskyplného vztahu mezi rodičem a dítětem. V duchu Dona Boska se tak snažíme pomáhat těm nejchudším, protože kdo už

je na tom hůře než ten, který nemá záze-
mí ve vlastní rodině? Při této práci zaží-
váme i hodně bezmoci, snažíme se ale
neztrácet víru, že to vše má smysl a že
to, co zaséváme, třeba sklídí někdo jiný
někdy jindy.

Lada a Aleš Kalinovi

Milí, Lado a Aleši, ze srdce Vám děkujeme, že jste se s námi s důvěrou podělili o své myšlenky a zkušenosti. Vážíme si toho a věříme, že budete inspirovat řadu z nás. Kéž Vás i děti vždy provází Bůh a žijete šťastný a naplněný život.

EV+KM

Duchovní obnova 28. a 29. března 2025 s jáhnem Josefem Roušarem

Obnova se dotýkala dvou témat – jaká je současná křesťanská rodina a co církev od křesťanské rodiny očekává. Přiznám se, že když jsem poslouchala o tom, co křesťanská rodina má dělat, na co mají dbát rodiče, co zahrnuje výchova k víře, co všechno je důležité, nutilo mě to ke sebezpytování, až k sebevýtčkám. Naštěstí opakovaně zaznělo i nejdůležitější slovo letošního Jubilejního roku – naděje. Josef Roušar nám připomněl Boží slovo: „Ve světě máte souzení. Ale vzhopte se, já jsem přemohl svět.“ (Jan 16,33)

Ať my rodiče popleteme a pokazíme cokoliv, Bůh má rád nás a naše děti pořád. Nic nemůže odloučit děti od Boží lásky (srov. Řím 8,39).

Ještě připomenu pár myšlenek, které se týkají každého z nás:

Víra je vztah, který vyzrává – nejen děti, ale i sebe máme vést ke zralosti víry.

K víře může přivést jen Bůh, ne rodiče – jejich úkolem je vytvořit správné prostředí, prostor.

Pozor na splývání křesťana s okolím.

Pozor na nesoulad mezi vírou a praktickým denním životem.

Přijmout, že žijeme v nedokonalém světě, přijmout jako realitu nedokonalost svou i nedokonalost lidí kolem mě.

Katka Stará

Duchovní obnova - pokračování ze str. 11

- Vzorem je nám Svatá rodina.
- Pro děti jsou příkladem rodiče – (vodit děti do kostela, číst s nimi Písmo svaté, společně se modlit, dodržovat Desatero, naslouchat Bohu a druhým, rozvíjet u dětí sociální citění, udržovat dialog mezi rodiči a dětmi, otevřít se farní rodině = společenství)
- Vrcholem víry je liturgie.
- Velký význam má svátost smíření.

Duchovní obnova v naší farnosti probíhala poslední pátek a sobotu v březnu. Vedl ji jáhen Josef Roušar z Proseče. Zvolil téma Předávání víry v rodině. Sobotní přednášku měl velice pěkně a svědomitě připravenou, prokládal ji citáty, názornými příklady a vlastními zkušenostmi.

Chtěla bych vyzdvihnout jen několik bodů, které mi připadají důležité:

Mějme na paměti, že víra je dar – **Schopnost vzbudit v druhém víru má jen Bůh.**

Ale my nejsme bezmocní, máme naději, že si modlitbou můžeme vyprosít pomoc a nápravu nejen pro sebe, ale i pro své blízké. Díky, Bože, že jsi s námi.

Marta Valentová

Věčné sliby

Na den Zvěstování Páně 25. března letošního roku složila naše dcera Francesca věčné sliby v trapistickém řádu v Klášteře Naší Paní nad Vltavou v Poličanech. Obřad celebroul Mons. Jan Graubner. Byl to pro nás významný svátek. Francesca nás ještě více spojila s Ježíšem na místě, kde jsem prožil první oslovení od našeho Pána.

Richard a Iveta Mráčkovi

Bohoslužby o Velikonocích

Čtvrtek 17. dubna	Zelený čtvrtek: Památka ustanovení Večeře Páně	
	<p>18:00 Mše svatá s obřadem umývání nohou</p> <p>Po mši možnost adorace v Getsemanské zahradě do 21 hodin.</p>	<p>kostel NPM</p> <p>kostel NPM</p>
Pátek 18. dubna	Velký pátek: Památka umučení Páně	
	<p>8:00 Zpívané ranní chvály</p> <p>12:00 Křížová cesta</p> <p>15:00 Velkopáteční obřady</p> <p>Po obřadech možnost modlitby u Božího hrobu do 18 hodin.</p>	<p>kostel NPM</p> <p>kostel NPM</p> <p>kostel NPM</p> <p>kostel NPM</p>
Sobota 19. dubna	Bílá sobota: Den tiché modlitby a bdění u Božího hrobu	
	<p>8:00 Zpívané ranní chvály</p> <p>9:30 – 18:00 Adorace u Božího hrobu</p>	<p>kostel NPM</p> <p>kostel NPM</p>
	Velikonoční vigilie: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	
<p>20:00 Velikonoční vigilie, mše svatá (s nedělní platností)</p> <p><i>Po skončení obřadů jste zváni na agapé na faře.</i></p>	<p>kostel NPM</p>	
Neděle 20. dubna	Neděle velikonoční: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	
	<p>8:30 Mše svatá</p> <p>10:30 Mše svatá</p> <p>18:00 Mše svatá</p> <p><i>Žehnání pokrmů při každé mši svaté.</i></p>	<p>kostel NPM</p> <p>kostel Vejvanovice</p> <p>kostel sv. Kateřiny</p>

Slavnost v kapli na faře

Ve čtvrtek 24. dubna se uskuteční v kapli na faře při slavnostní bohoslužbě v 17 hodin dvě události, na které se velmi těšíme.

Paní restaurátorka Hana Vítová po třech letech prací dokončila restaurování oltáře Nanebevzetí Panny

Marie z naší kaple. Oltář, který pochází z významné dílny Jakoba Bainharta z Vroclavi, je již zpět na svém místě a můžu říct, že je nádherný! Na závěr mše bude slavnostně požehnan. Paní Vítová také krátce pohovoří o průběhu restaurátorských prací na díle, jehož vznik je

datován do roku 1505, jak dokládá letopočet nalezený pod archou.

Ještě jednu novou věc budeme mít v kapli. Je jí dvoumanuálové harmonium zn. Petrof. Není nové, pochází od pana Židka staršího. V kapli bude sloužit k doprovodu při boho-

službách a od nového školního roku také k výuce žáků hře na varhany pod vedením Katky Holé.

Na závěr tohoto slavnostního večera bude v sále malé pohoštění. Všechny srdečně zveme.

Petra Pudilová

Pochod pro život 2025

Milí farníci,

Rád bych vás pozval do Prahy na letošní Pochod pro život organizovaný Hnutím pro život. Letos připadne tato akce na sobotu 26. dubna. Zahájení bude mší svatou v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v 11:00. Mše je každoročně obětována za těhotné ženy a nenarozené děti. Ve 12:30 následuje happening s občerstvením na Hradčanském náměstí s programem pro malé i velké účastníky. Pak již průvod pokračuje centrem Prahy na Václavské náměstí.

Smyslem této akce je zlepšit povědomí o nabídce pomoci těhotným ženám a jejich rodinám, které se octnou ve složité situaci nebo čelí nejistotě z nečekaného mateřství a možná neví, že existuje dostupná pomoc, a to nejen v psy-

chické podpoře, ale i v sociální, daňové a zdravotní oblasti.

Debaty o zákazech se v těchto situacích nevedou, protože ty nečekaně těhotným ženám, jejich rodinám ani jejich nenarozeným dětem nepomáhají, a spíše odvádějí pozornost od jejich obtíží a od hledání koncepčních řešení.

Hnutí Pro život ČR a Pochod pro život se nevěnují jiným společenským a politickým tématům.

Podrobnější informace ohledně přihlášení a programu lze nalézt na:

<https://hnutiprozivot.cz/pochod-pro-zivot#podrobny-program>

Některé dotazy mohou také zodpovědět na tel. 603911513

Viliam Kopecký

Nový farní kronikář

Milí přátelé, nastal čas, kdy musí dojít ke změně vedení naší farní kroniky. Chceme na tomto místě nejprve poděkovat paní Evě Vojnové za její dlouholetou práci farní kronikářky a popřát jí do dalších let pevné zdraví a plný život v milosti Boží. Její úkoly přebírá od letošního dubna pan Petr Miklas. Sám se nám osobně představuje v následujících řádcích, a tak jen připojujeme přání, ať se mu jeho práce daří, ať je pro něj zdrojem radosti a pocitu naplnění, ať mu nikdy nechybí dostatek materiálu a jeho mysl i ruku ať vždy vede náš Pán.

Nový farní kronikář aneb Co není ve farní kronice, jako by se nikdy nestalo

Dostalo se mi té cti, že mě otec Jan Šlégr koncem února oslovil, abych vedl farní kroniku. Zatrnulo mi. Konečně! Už můj děda Karel Miklas a později i můj otec Zdeněk Miklas bývali lužskými obecními kronikáři. Říkal jsem si, jak je možné, že ještě nikoho nenapadlo, abych nějakou kroniku psal také já. Ovšem z celé jejich kronikářské činnosti si pohříchu vybavuji pouze období krátce po roce 1970, kdy babička chodila se svěšenou hlavou a smutně lamentovala, že děda musí celou kroniku z období kolem roku 1968 přepsat a přizpůsobit ji tak novému normalizačnímu vidění světa v duchu vědeckého historického materialismu. „Ale co tomu řekne historie?“, ptala se tehdy má babička se slzami v očích. S příznačným sarkasmem odpovídá na stejnou otázku svému mladému pobočníkovi životem ošlehaný generál ve hře Pekelník o válce Severu proti jihu od G. B. Shawa: „Milý hochu, historie bude lhát jako obyčejně.“

Takto teoreticky vybaven a odhodlaný zaplnit si rychle případné metodické mezery jsem se během března rozhodl lákavou nabídku přijmout a stát se chrudimským farním kronikářem. Podle metodiky našeho biskupství je dobré ve farní kronice vést záznamy nejen o duchovním životě farnosti, ale postihnout nejlépe celý košatý život farnosti. Společenskými či kulturními událostmi počínaje a farními skupinami, dětskými tábory a ministerskými investicemi konče. Rád bych se tady obrátil na vás, na všechny farníky naší chrudimské farnosti, s prosbou: zasílejte mi prosím zápisky, informace, zážitky, fotografie o uskutečněných jednorázových i pravidelných událostech a akcích, které organizujete či spoluorganizujete nebo kterých jste se zúčastnili, abych je mohl zapsat či ještě lépe zkopírovat do farní kroniky.

Své zprávy do farní kroniky posílejte prosím mailem na adresu rkf.chrudim@dihk.cz. Do předmětu své zprávy prosím uveďte slova „Pro farní kroniku“. Další kontakty na nového farního kronikáře najdete pod tímto článkem. Jako malou pomůcku vám navrhuji řídit se od nynějška při organizování farních akcí nebo účasti na nich jednoduchým pravidlem: Akce neskončila, dokud o ní není zápis v kronice. Těším se na vaše příspěvky.

V dopoledních hodinách dne 28. března L. P. 2025 v Sobětuchách č. p. 272 sepsal a do tisku odeslal:

*Petr Miklas,
farní kronikář,
telefon 604 235 040*

Modlitba

Pane Ježíši, příteli

Pane Ježíši, příteli lidského pokolení i příteli můj:
ty jsi mi nablízku v každém okamžiku mého života,

ty mě učíš, jak žít,

ty mi ukazuješ, jak jednat přátelsky s druhými,

ty mi pomáháš připravovat se na věčnost.

Tys, Pane, prošel údolím stínu smrti,

ale vstals onoho velikonočního rána.

Vepiš si mě do svého nejsvětějšího Srdce

a udělej si ze mě svého učedníka,

přítele své Matky i všech svatých v nebeské slávě.

Sláva Bohu, aleluja! Sláva Bohu! Amen.

Modlitební knížka, Karmelitánské nakladatelství

Uzávěrka příštího čísla farního občasníku je 8. 6. 2025. Své příspěvky můžete zasílat na adresu kajmar@chrudim.cz. Salvátor č. 80 vyjde 22. 6. 2025.

Salvátor č. 79 Duben 2025

Neprodejné

Vydává:

Římskokatolická farnost

Arciděkanství Chrudim

Tel.: 469 622 029

email: farnost@farnost-chrudim.cz

www.farnost-chrudim.cz

číslo účtu: 1141055309/0800